

Vortførelse og Brug ved Expropriation. Her er altsaa ikke Spørgsmaal om en Expropriation lig den, man ellers forstaaer ved dette Udtryk, saaledes som det er fortolket i de forskjellige Lovsteder, hvori Spørgsmaalet hidtil er berørt, men det er et nyt Slags Expropriation, saaledes at disse Gjenstande tageres efter den Værdi, de have paa Stedet, og med Hensyn til den Fornødenhed, man der har for dem, hvilken Taxation skal finde Sted ved af Retten dertil udnævnte Mænd. Vi have troet, at det vilde være rigtigt, at Reglerne for en saadan Taxation bleve givne af Indenrigsministeren, forbi det er et ganske nyt Forhold, som herved etableres. Dette Endringsforslag have vi 4 Endringsforslagsstillere anseet for at være af ikke saa ganske ringe Betydning, fordi det dreier sig om et Principspørgsmaal, og forbi man derved føres bort fra det i mine Måne meget uheldige Forhold, at Folk ikke virkelig ere Eiere af Alt det, der findes paa deres Grund, idet de ifølge de gamle Bestemmelser ligesvært ere pligtige til at afgive visse Gjenstande uden nogenformodt Erstatning eller Godtgjørelse; men skulde det ikke faae Fleertallet for sig, vil det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 3, dog til en vis Grad betrygge imod den Skade, som kan foranlediges, idet efter dette Forslag Gruusgrave, som ere udlagte til Brug for Veivæsenet, ikke uden vedkommende Communalbestyrelses Samtykke kunne tages til Jernbanebrug. Derved er ganske vist vundet den Fordeel, at saavel Sognekommuner som Amtskommuner kunne sikke sig imod at miste de Gruusgrave, hvorpaa de sætte særdeles Priis, ved at lade dem udlægge til Brug for Veivæsenet, og dette er en god Betyggelse imod en Fare, som man ellers ved Vedtagelsen af denne Lov vil løbe, men derved hævedes paa den anden Side ikke Rigthigheden af det Princip, jeg tillod mig at omtale; man vil ikke derved komme bort fra de forældede Bestemmelser, som jeg ikke troer, man bør give nogen fornyet Anerkjendelse. Saaledes som Forholdet nu stiller sig med Hensyn

til Biveiene, har det ogsaa i Almindelighed stillet sig ifølge Skik og Brug med Hensyn til de mindre Landeveie, idet slikt Materiale som oftest ligesvært er tilveiebragt ved Expropriation, uden at de gamle Bestemmelser efter deres Ordlyd ere bragte til Anvendelse, idetmindste ved mange Leiligheder. Dette ligger for en stor Deel i, at de Vedkommende, som ere i Besiddelse af Steen, paatage sig at levere dem osv., hvorved Forholdet er blevet mindre ubæst, end det oprindeligt var, og dette staaer atter i Forbindelse med den hele Forandring, som Veiarbejds Udførelse har faaet, men at man har faaret lempelig frem i saa Henseende, er dog ingen Grund til nu at slaage det uheldige Princip fast ved at oversføre det paa et ganske nyt Forhold, paa et nyt Omraade til Fordeel for Jernbaners Vedligeholdelse. — Efter denne korte Indledning, som jeg haaber ikke har været saa uklar, at det høie Things Medlemmer ikke skulde have kunnet forstaae, hvad Hensigten er med, og hvad der vil kunne opnaaes ved vore Endringsforslag, skal jeg anbefale dem til Thingsets Beslutning, idet jeg navnlig skal afvente, hvad vor høitærede Indenrigsminister i saa Henseende vil have at anføre.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaae videre, tør jeg maaskee bemærke, at der i Endringsforslaget under Nr. 2 er indløbet en Urigtighed, som jeg dog antager kan rettes uden særligt Endringsforslag. Forslaget gaar nemlig ud paa, at Ordene: „under hvilke Bestingelser“ i 1ste Linie skulle udgaae, men Ordet „og“, som staaer foran, maa ogsaa gaae ud, da Paragraphen ellers vil blive meningsløs. (Høfstein: Ja, der skulde staae: „og“ osv.) Jeg har ikke kunnet faae bragt Manuscriptet tilveie, og jeg har derfor ikke kunnet see, om det er en Trykfeil eller en Skrivefeil af Forfatteren; men jeg kan ikke antage, at der er Noget til Hinder for at forstaae Endringsforslaget paa den af mig nævnte Maade.

Indenrigsministeren: Endringsforslaget under Nr. 4 vil jeg kunne tiltræde; jeg